

Krisen nu spænder over det hele. Da forhøjede man Tilskuddet, nu gaar man nedad. Man har ogsaa til andre Tider af rene Spar-sommelighedshensyn været inde paa, at man skulde nedad med Udgifterne ogsaa til Landbruget. I 1909 f. Eks. nedsatte Land-brugsministeriet et Udvalg, der havde til Opgave at finde Steder, hvor der kunde foretages Beparelser, og man foreslog saa Beparelser paa Bevillingerne til Landbruget. Det er ganske interessant at se, at Land-brugsorganisationerne den Gang tog paa det ligesom nu — der er næsten aldrig noget nyt under Solen. Man ser, at en Resolu-tion, der blev vedtaget paa de forskellige provinsielle Delegeretmøder i Efteraaret 1910, endte med at sige, at af Hensyn til de finansielle Forhold havde man intet at erindre imod, at „der for visse Bevillingers Vedkommende finder en Revision Sted, naar Bevillingerne til Fremme af andre Erhverv reduceres i samme Forhold“ — Ord til andet, som man kan sige i Dag: at man vil heller ikke fra Landbrugets Side sætte sig imod en endogsaa ret stærk Nedskæring, naar den finder Sted i tilsvarende Grad ogsaa paa andre Omraader. Hvis man ser hen til andre Lande, f. Eks. vore Nabolande Norge og Sverige, finder man da ogsaa, at de Tilskud, vi giver til Husdyrbrugets Fremme her i Landet, ingeniunde er store. Hvis vi regner det ud pr. Stk. Hornkvæg, ligger vi lidt under Sverige og ikke saa lidt under Norge, og her spiller dog, tør jeg nok sige, Husdyrbruget en endnu større Rolle end i disse to Lande.

Det er, som jeg siger, en stærk Nedgang, her er Tale om. Det er en stærkere Nedgang, end Kronestigningen alene betinger, saa-som vi gaar ned under det Beløb, vi havde før Krigen. Da havde vi 771 000 Kr., medens vi nu efter dette Lovforslag skulde komme ned paa 600 000 Kr. Jeg maa maaske sige, at der kunde jo have været nogen Grund til i en Tid som denne enten ikke at gaa ned eller endogsaa forhøje. Vi har faaet et større Omraade, idet de sønderjydske Landsdele er kommet med, og Husdyrantallet er i det hele taget steget, og man kunde pege paa det, som jeg var inde paa før, at Prisfaldet paa Fødevarer er langt, langt stærkere end Prisfaldet paa de Ting, man skal købe indenfor Landbrugs-bedriften. Der kunde have været Grund til at tage det i Betragtning, men ikke desto mindre gaar Lovforslaget her saa vidt, at det gaar ned under det Beløb, der blev givet før Krigen.

Det er en given Sag, at jo længere vi gaar ned, jo mindre vi gør Tilskuddet, des

større Betydning har det, at det anvendes paa bedst mulig Maade. Man kan godt med smaa Midler gøre en Del Gavn — lad det være sagt. Men skal anvende Tilskuddet saadan, at det ansporer, at det virker be-lærende og kommer til at gøre Gavn over det hele. Det skal ingenlunde gives som en Forøring til den eller den, men det skal gives saaledes, at det kan gavne det hele Erhverv og derved det hele Samfund.

Hvad Lovforslagets Enkeltheder an-gaar, skal jeg ikke sige saa forfærdelig meget, da en Del deraf jo bedst kan behandles i et Udvalg, men lad mig sige lidt. Maa jeg til en Begyndelse sige, at jeg finder det i høj Grad tiltalende, at der her gøres et Forsøg paa at drage det lille Landbrug stærkere ind i Arbejdet til Husdyravlens og Husdyr-brugets Fremme. Det sker jo derved, at man under § 1 angaaende Skuerne foreslaar Støtte til Dyrskuer, der afholdes af land-økonomiske Foreninger eller Sammenslut-ninger af saadanne, hvorved der aabnes Adgang for Husmandsforeningerne. Det er uhyre tiltalende, og det er af den Grund, som jeg for øvrigt berørte for nogen Tid siden, at det lille Landbrug er forholdsvis stærkere inde paa Landbrugsindustrien end det store. Indkøb af Raastoffer til Op-fodring til Supplering af det hjemmeavlede spiller en større Rolle for det lille Landbrug end for det store, altsaa Husdyrbruget spiller en endnu større Rolle for det lille Landbrug end for det store. Derfor er det af yderste Vigtighed, at de smaa Land-brugere nu kommer i Besiddelse af saa gode Husdyr som muligt, det kan blive afgørende for det lille Landbrugs Økonomi i det hele taget. De mindre Landbrugere har desværre alt i alt ikke været godt med paa Husdyr-avlens Omraade. Beklageligvis har man ikke saa sjældent set, at skønt de er glim-rende Husdyrbrugere, befatter de sig for lidt med Husdyravl, de har for daarlige Dyr. De faar dog et ret godt Resultat ud af det i Kraft af, at de gaar og plejer og passer det saa omhyggeligt, men havde de virkelig gode Dyr, vilde Resultatet blive langt bedre, og jeg vil paa det indstændigste slaa til Lyd for og virke for, at der mere og mere kan blive et Samarbejde mellem de smaa Land-brugere og de store, thi det er næsten umuligt for de smaa Landbrugere at være sig selv nok; det er vanskeligt for dem at klare sig selv, men det kan meget godt ske i Sam-arbejde med de større Landbrugere. Ja, det er endogsaa saadan, at hvis de kan arbejde godt Haand i Haand, saa kan den lille Landbruger ved Samarbejde med den store Landbruger til Slut svinge sig højest op,